

Ai Nữ Xé Bài Thơ Này Nước Mắt

Ôi Hạnh Phúc sao ôm chầm mà khóc? Ngày anh về! Em thấy không sao sa? Đôi mắt em có thể đã mù lòa. Đôi mắt anh, em ơi rồi cũng vậy!

Nước mắt anh nước mắt em giập tắt những cánh rừng lửa cháy. Dãy Trường Sơn đứng dậy khóc ngon lành! Hạnh phúc nào mà không nhĩ long lanh? Em hãy khóc cho anh cùng khóc với!

Nửa Thế Kỷ hay ngàn ngàn Thế Kỷ, chúng ta lòng ích kỷ, nói rằng không! Những bình minh Quê Hương nhất định phải hồng...Những nắm mồ xanh lên xanh lên mùa cỏ mới...

Em ơi em! Tình Yêu là nỗi đợi...nỗi chờ mong người tàn binh bước lê, là mắt Mẹ đỏ hoe đỏ hoe hời hời bà Mẹ quê đầm đìa thương nhớ... đầm đìa thương nhớ!

Anh nói gì em nghe không nức nở, ngực của em xẹp lép sẽ làm sao? Sữa cho con anh xin Chúa, Phật trào tình rất cũ đừng tình nào héo rũ!

Liều bờ sông liễu ơi đừng đi ngủ thức dây nhìn lá lướt lá cờ lau! Đinh Bộ Lĩnh ngày xưa cỡi một con trâu - con trâu đó thành con voi lẫm liệt...

Hai sừng con trâu treo bài thơ Lý Thường Kiệt - Bản Tuyên Ngôn minh định Nước Non mình...Anh trở về theo nhịp đập của con tim, nhịp hai bốn âm binh dương bình cùng nổi gót!

Anh trở về hôn em đằng sau ót
Anh trở về hôn em suốt sống lưng
Anh trở về hôn đầu gối, ngón chân
của em nhé. của em nhé cũng là Sông với Núi!

Hạnh Phúc nào cũng sẽ như anh nói, "Hạnh Phúc Nào Mà Không Long Lanh Không Long Lanh?". Hạnh Phúc ơi dấu ước mộng không thành, ai nữ xé Bài Thơ Này Nước Mắt?

Ôi Hạnh Phúc nào cũng ôm chầm mà khóc!

Trần Văn Lệ